

Kaut arī šis termiņš ir beidzies, Varēzē joprojām nav uzstādītas ūdens attīrīšanas iekārtas, lai nodrošinātu, ka šo apdzīvoto vietu komunālo notekūdeņu attīrīšana notiek Direktīvas 91/271/EEK 5. panta 2. punktā paredzētajā veidā.

(¹) Padomes 1991. gada 21. maija Direktīva 91/271/EEK par komunālo notekūdeņu attīrīšanu (OV L 135, 30.05.1991., 40. lpp.

Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 28. jūlijā

(Lieta C-302/05)

(2005/C 229/20)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 28. jūlijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, kuru pārstāv B. Šima [B. Schima] un D. Rečia [D. Recchia].

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1. atzīt, ka Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek ar 4. panta 1. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvā 2000/35/EK (¹) par maksājumu kavēšanu novēršanu, nosakot, ka īpašumtiesību klauzulu var pretstatīt pircēju kreditoriem tikai tad, ja tā ir apstiprināta katrā secīgā preču piegādes faktūrrēķinā līdz šo preču apķīlāšanai;
2. piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 2000/35/EK 4. panta 1. punkts paredz, ka pārdevējam saglabājas īpašumtiesības uz precēm, līdz par tām ir pilnībā samaksāts, ja par īpašumtiesību saglabāšanas klauzulu ir bijusi skaidri izteikta vienošanās starp pircēju un pārdevēju pirms preču piegādes.

Ar Likumdošanas dekrēta [Decreto Legislativo] Nr. 231/2002 11. panta 3. punktu (ar šo likumdošanas dekrētu tiek transponēta Direktīva 2000/35/EK Itālijas valsts tiesību normās) nosaka, ka īpašumtiesību klauzulu var pretstatīt pircēju kreditoriem tikai tad, ja to atsevišķi apstiprina katrā secīgā preču piegādes faktūrrēķinā līdz šo preču apķīlāšanai un kas ir pienācīgi iegrāmatots.

Iespēja varēt pretstatīt īpašumtiesības pircēju kreditoriem ir būtiska īpašumtiesību klauzulas sastāvdaļa. Iepriekš minētā tiesiskā regulējuma likumdošanas dekrēta Nr. 231/2002 11. panta 3. punkts uzliek pārdevējam virkni papildus pienākumu salīdzinājumā ar tiem, kādi noteikti Direktīvas 2000/35/EK 4. panta 1. punktā. Tāpēc ar šo tiesisko regulējumu, pēc Komisijas domām, tiek pārkāpts Direktīvas 2000/35/EK 4. panta 1. punkts.

(¹) OV L 200, 08.08.2000., 35. lpp.

Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 29. jūlijā

(Lieta C-304/05)

(2005/C 229/21)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2005. gada 29. jūlijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv M. van Beks [M. van Beek] un D. Rekkja [D. Recchia], tās Juridiskā dienesta darbinieki.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, slēpošanas zonas Santa Caterina Valfurva (trases "Bucaneve" un "Edelweiss") paplašināšanas projekta ietvaros un izveidojot atbilstošas infrastruktūras 2005. gada Pasaules čempionātam kalnu slēpošanā īpaši aizsargājamā teritorijā IT 2040044 Stelvio Nacionālajā parkā,